

Ministerstvo zemědělství

Odbor státní správy ve vodním hospodářství a správy povodí

Č.j.: došlého dokumentu: MSK 27854/2020
ze dne: 21. 2. 2020

10085/2020-MZE-15111/1

mze000019142643

Spisová značka: 56VH3817/2020-15111
Č.j.: 10085/2020-MZE-15111

Vyřizuje: Ing. Petra Hoskovcová
Telefon: 221814557
E-mail: Petra.Hoskovcova@mze.cz
ID DS: yphaax8

Adresa: Těšnov 65/17, Nové Město, 110 00 Praha 1

V Praze dne: 26. 5. 2020

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo zemědělství jako příslušný odvolací orgán podle ustanovení § 29 odst. 1 písm. a) zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů, v souladu s ustanovením § 15 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy, ve znění pozdějších předpisů, který je odvolacím správním orgánem podle ustanovení § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (správní řád),

rozhodlo

o odvolání obce Těrlicko, Májová 474/16, 735 42 Těrlicko, IČ 00297666 (dále jen „odvolatel“), doručenému správnímu orgánu dne 24.01.2020, proti rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen Krajský úřad), čj. MSK 156083/2019 ze dne 08.01.2020 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byla odvolateli podle ust. § 33 odst. 3 písm. a) zákona o vodovodech a kanalizacích, v souladu s ustanovením § 33 odst. 9 písm. c) zákona o vodovodech a kanalizacích, uložena pokuta ve výši 50 000,- Kč za porušení ust. § 8 odst. 5 citovaného zákona, kterého se odvolatel dopustil tím, že jako vlastník vodovodu pro veřejnou potřebu na území obce Těrlicko požadoval ve čtyřech případech po žadatelích o vydání souhlasů s připojením na vodovod finanční plnění formou uzavření smluv o finančním příspěvku, čímž podmiňoval udělení souhlasu s připojením na vodovod. Zároveň byla odvolateli stanovena povinnost uhradit náklady řízení podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky (dále jen „zákon o přestupcích“) v souladu s ustanovením vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělků, které správní orgán hradí jiným osobám, paušální částkou ve výši 1 000,- Kč,

takto:

podle ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu napadené rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství č.j. MSK 156083/2019 ze dne 08.01.2020 **ruší a řízení zastavuje.**

Účastník řízení (§ 27 odst. 1 správního řádu)

Obec Těrlicko, Májová 474/16, 735 42 Těrlicko, IČ 00297666

ODŮVODNĚNÍ

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství (dále jen Krajský úřad) písemností č.j. MSK 156083/2019 ze dne 23.10.2019 oznámil zahájení řízení, jehož předmětem byly správní delikty podle ustanovení § 33 odst. 3 písm. a) zákona o vodovodech a kanalizacích, kterých se odvolatel měl dopustit tím, že jako vlastník vodovodu pro veřejnou potřebu v obci Těrlicko v ulicích Cílová a Podélná, požadoval po žadatelích

o vydání souhlasů s připojením na vodovod, konkrétně po vlastníku pozemku p.č. [redacted] k.ú. Horní Těrlicko (p. [redacted], vlastníku pozemku p.č. [redacted] k.ú. Dolní Těrlicko (pí. [redacted], vlastníku pozemku p.č. [redacted] v k.ú. Dolní Těrlicko (p. [redacted] a vlastníků pozemku p.č. [redacted] v k.ú. Dolní Těrlicko [redacted] za jejich vydání finanční plnění formou uzavření smluv o finančním příspěvku, čímž neumožnil připojení na vodovod dle § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích.

Podnětem k zahájení řízení bylo podání pana [redacted] ze dne 04.09.2019 a jeho doplnění ze dne 16.10.2019, podnět paní [redacted] (zastoupené p. [redacted] ze dne 10.9.2019 a její doplnění ze dne 16.10.2019, podnět pana [redacted] ze dne 10.9.2019 a jeho doplnění ze dne [redacted] a podnět [redacted] (zastoupených [redacted] ze dne 22.9.2019, kteří na možné porušení zákona upozornili.

Odvolatel, zastoupen na základě plné moci advokátkou JUDr. Sylvou Totkovou Kolderovou, požádal v souladu s § 80 odst. 2 zákona o přestupcích o nařízení ústního jednání a navrhl provedení některých důkazů. Krajský úřad opatřením č.j. MSK 166722/2019 ze dne 15.11.2019 nařídil ústní jednání na den 16.11.2019, avšak vzhledem k žádosti odvolatele o změnu termínu nařízeného ústního jednání, byl písemností č.j. MSK 169975/2019 ze dne 21.11.2019 termín ústního jednání změněn na 3.12.2019. Z ústního jednání byl sepsán protokol pod č.j. MSK 175229/2019.

Dne 08.01.2020 vydal Krajský úřad napadené rozhodnutí, ve kterém výrokem I. uznal odvolatele vinným ze spáchání čtyř přestupků dle § 33 odst. 3 písm. a) zákona o vodovodech a kanalizacích, výrokem II. uložil odvolateli podle § 33 odst. 9 písm. c) zákona o vodovodech a kanalizacích a § 41 zákona o přestupcích správní trest pokuty ve výši 50 000 Kč a výrokem III. uložil odvolateli podle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích, v souladu s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 500 Kč.

Proti napadenému rozhodnutí podal odvolatel odvolání, které odůvodnil následujícími skutečnostmi, jejichž základní body lze stručně shrnout takto:

Odvolatel považuje napadené rozhodnutí za nesprávné, nezákonné a nepřezkoumatelné a uloženou pokutu za nepřiměřenou. Setrvává na svých námitkách podaných v průběhu řízení a nesouhlasí se závěry Krajského úřadu, jimiž byly tyto námitky vyřízeny, s hodnocením provedených důkazů a se závěry, jež z důkazů správní orgán zjistil.

Odvolatel trvá na tom, že nepodmiňoval a nepodmiňuje umožnění napojení na vodovod uzavřením smlouvy o finančním příspěvku. Dále mu není zřejmé, jaké závěry Krajský úřad ze zasedání zastupitelstva Obce ze dne 20.02.2019 pro prokázání viny odvolatele vyvozuje a dále, že schválení smlouvy o finančním příspěvku ničeho ve vztahu k tomu, zda je, či bude umožněno napojení ve smyslu § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích, neprokazuje. V tomto směru považuje rozhodnutí za nepřezkoumatelné.

Odvolatel namítá, že zákon o vodovodech a kanalizacích v § 8 odst. 5 nestanoví procesní postup, jak má správní orgán umožnit připojení dle tohoto ustanovení s tím, že pokud odvolatel má pro uvedené nastaveny své vnitřní postupy, které po žadateli požadoval, činí tak v intencích zákona a nemůže být trestán za to, co mu zákon nezakazuje. Pokud tedy odvolatel požadoval vyplnění řádných žádostí, nejedná se o porušení zákonných povinností odvolatele.

Odvolatel má dále za to, že postup, který Krajský úřad popsal jako „běžnou praxí“ byl zcela ve všech čtyřech případech naplněn, když podatelé mají k dispozici údaje pro napojení, včetně kapacitních a technických možností ve smyslu § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích. Není tak zřejmé, čeho se měl odvolatel dopustit, když díkce tohoto ustanovení byla naplněna a podatelé mají potřebné údaje k napojení se. Dále odvolatel uvádí, že ze zjištěných skutečností i odůvodnění Krajského úřadu je nutno dospět k závěru, že díkce uvedeného ustanovení byla naplněna ze strany provozovatele, který byl odvolatelem k tomu zmocněn a vůči konkrétním podatelům byly povinnosti a běžná praxe dle uvedeného ustanovení bezezbytku naplněna. Dle odvolatele tedy nemůže být tento uznán vinným za případné své kroky nad rámec postupu dle § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích, tedy, že navíc žádá podání žádosti na formuláři, její řádné doplnění a má v úmyslu sdělit souhlas s napojením, když uvedené bylo splněno již postupem provozovatele. Podatelům tak nic nebránilo využít sdělení provozovatele pro účely dalších návazných řízení dle stavebního zákona. Odvolatel hodnotí své úkony (zaslané dopisy) za nicotné a jako takové nezpůsobilé způsobit škodlivý účinek, který v rámci odůvodnění výše pokuty Krajský úřad uvádí.

Napadené rozhodnutí považuje odvolatel za vnitřně rozporné, nepřezkoumatelné a nikoli řádně odůvodněné, když sám Krajský úřad mj. popisuje proces postupu dle § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích a uvádí, že tento proces byl naplněn provozovatelem a všichni podatelé obdrželi souhlasná stanoviska s připojením s potřebnými údaji od provozovatele vodovodu. Odvolateli tak není zřejmé, z jakého důvodu byl uznán vinným za nesplnění § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích.

Odvolatel namítá, že Krajský úřad své závěry opírá čistě formálně o zaslané dopisy a tvrdí, že svým postupem neměl v úmyslu jakkoli neumožnit připojení k vodovodu a že zahájení řízení je více než předčasné. Skutečnost, že byl připraven návrh smlouvy o finančním příspěvku, který byl předložen i podatelům, nemůže odůvodňovat vinu odvolatele. Odvolatel argumentuje dále tím, že neměl stanovisko podatelů k tomu, zda uzavřou či neuzavřou smlouvu o finančním příspěvku, přičemž řada dalších občanů tuto smlouvu uzavřela. Krajský úřad argumentuje tím, že [redacted] sdělili své negativní stanovisko dopisem ze dne 29.8.2019, že nehodlají uzavřít smlouvu a přesto bylo odvolatelem odpovězeno dopisem ze dne 16.9.2019 tak, že setrvává na svém původním stanovisku. Odvolatel trvá na tom, že smlouva nebyla podmínkou udělení souhlasu. I pokud by byl závěr Krajského úřadu správný, pak uvedené nelze vztahovat rovněž na další podatele, kteří své negativní stanovisko odvolateli k uzavření smlouvy

o finančním příspěvku nesdělili, ani nesplnili požadavek na vyplnění požadovaného formuláře. Pokud pak Krajský úřad dovozuje vinu odvolatele z přípisů [redacted] a tyto závěry vztahuje i na další podatele, je tento postup nesprávný a rozhodnutí v části tří přestupků ve vztahu k podatelům p. [redacted], pí. [redacted] a p. [redacted] pak zcela neodůvodněné a nepřezkoumatelné.

Odvolatel napadá i výrok o udělení pokuty, výši udělené pokuty a odůvodnění správního orgánu v této části rozhodnutí, které považuje za nezákonné a nepřezkoumatelné. Toto tvrzení opírá odvolatel o skutečnost, že z žádného důkazu nevyplývá, že by odvolatel znemožňoval podatelům připojení na vodovod. Nesouhlasí s tvrzením, že absence souhlasu predikuje negativní výsledek postupu stavebního úřadu ve věci umístění vodovodních přípojek podatelů. Upozorňuje na rozpornost, kdy Krajský úřad na jedné straně činí závěry o tom, že odvolatel není z důvodu uděleného zmocnění provozovateli oprávněn udělovat souhlas a rozhodovat o kapacitních a technických možnostech vodovodu a že veškeré souhlasy a sdělení byly podatelům uděleny provozovatelem, na druhé straně v odůvodnění výše uložené pokuty argumentuje absencí udělení souhlasu s napojením odvolatelem.

Odvolatel nesouhlasí s postupem správního orgánu, který neprovedl navržené důkazy v podobě trestních spisů a přehráním záznamů z pořadu Černé ovce, které mají dokreslit celou situaci.

V závěru odvolatel sděluje, že má za to, že dosud nebylo prokázáno, že by byla naplněna skutková podstata přestupku dle § 33 odst. 3 písm. a) zákona o vodovodech a kanalizacích, kterého se může dopustit právnická osoba jedině tím, že „neumožní připojení na vodovod nebo kanalizaci“ podle § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích. Musí tedy dojít k dokonání předmětného skutku, tj. neumožnění připojení. Zahájení řízení tak považuje odvolatel za naprosto nedůvodné, nepodložené a předčasné.

Nadto pak odvolatel uvádí, že se Krajský úřad nezabýval ani formou zavinění odvolatele s tím, že dosud nedošlo k rozhodnutí odvolatele o tom, zda umožní či neumožní připojení, neboť dosud nebyla podána řádná žádost, a že pokud podatelé obdrželi souhlasné stanovisko s připojením od provozovatele, nemůže se již vlastník vodovodu dopustit předmětného přestupku. Dovození odpovědnosti odvolatele činěním spekulativního závěru, že podepsání smlouvy bylo podmínkou udělení souhlasu, nelze na základě provedeného dokazování dovodit, a to se zohledněním dalších postupů obce, z rozboru obsahu samotného sdělení, výzvy k doložení formulářové žádosti, jakož i z obsahu návrhu smlouvy o finančním příspěvku.

Odvolatel na základě výše uvedeného navrhuje napadené rozhodnutí zrušit, a v dalším řízení zastavit.

Podané odvolání spolu se spisovým materiálem bylo Krajským úřadem postoupeno Ministerstvu zemědělství jako příslušnému odvolacímu správnímu orgánu. Odvolací orgán odvolání spolu se spisovou dokumentací obdržel dne 24.02.2020.

Odvolací orgán se v prvé řadě zabýval otázkou podaného odvolání, a to zda odvolání bylo podáno včas, oprávněnou osobou a proti rozhodnutí, proti kterému je odvolání přípustné. V daném případě shledal, že se jedná o odvolání včasné a přípustné, neboť bylo podáno účastníkem řízení v zákonné lhůtě.

Podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených

v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K tomuto přezkoumání sděluje odvolací orgán následující.

Podle ustanovení § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích je vlastník vodovodu nebo kanalizace, popřípadě provozovatel, pokud je k tomu vlastníkem zmocněn, povinen umožnit připojení na vodovod nebo kanalizaci a dodávat pitnou vodu nebo odvádět odpadní vody a čistit odpadní vody, pokud to umožňují kapacitní a technické možnosti těchto zařízení. Připojení vodovodní nebo kanalizační přípojky a uzavření smlouvy o dodávce pitné vody nebo odvádění i čištění odpadních vod nesmí být podmiňovány vyžadováním finančních nebo jiných plnění. Náklady na realizaci vodovodní přípojky na vodovod nebo kanalizační přípojky na kanalizaci hradí osoba, které je umožněno připojení. Materiál na odbočení přípojek a uzávěr vodovodní přípojky hradí vlastník vodovodu nebo kanalizace.

Připojení na vodovod nelze realizovat bez souhlasu vlastníka této vodohospodářské infrastruktury, popřípadě provozovatele, pokud je k tomu vlastníkem zmocněn, neboť souhlas s připojením na tuto infrastrukturu slouží jako jeden z podkladů k vydání veřejnoprávního oprávnění (územního souhlasu, popř. rozhodnutí). Stavebník je povinen podat oznámení předmětného záměru na žádosti podle vyhlášky Ministerstva pro místní rozvoj č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, a kromě příloh ve formuláři uvedených je také povinen přiložit dokumenty stanovené příslušným ustanovením stavebního zákona, tedy mj. stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem (dle § 86 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, popř. § 96 odst. 3 písm. c) téhož zákona).

Vydání stanoviska pak připadá na speciální zákon, kterým je pro vodovody a kanalizace (jako složky technické infrastruktury) zákon o vodovodech a kanalizacích. Tomu odpovídá znění tohoto zákona uvedené v ustanovení § 8 odst. 5 i jeho účel, kterým je přimět vlastníka vodovodu k poskytnutí soukromoprávního souhlasu s užíváním jeho věci. Toto ustanovení omezuje vlastnické právo a volnost při nakládání s infrastrukturou ve prospěch veřejného využití této věci pro veřejnou potřebu a limituje vlastníka pouze kapacitními a technickými možnostmi infrastruktury.

Možnost připojení je v tomto ustanovení, jak vyplývá z výše uvedeného, limitována kapacitními a dalšími technickými požadavky. Z uvedeného omezení je zřejmé, že vlastník vodovodu, popřípadě provozovatel, pokud je k tomu vlastníkem zmocněn, je tedy povinen vydat souhlas k připojení na vlastníkovu infrastrukturu za předpokladu, že tomu nebrání kapacitní či technická omezení. Pokud je připojení technicky i kapacitně možné a vlastník vodovodu a kanalizace, popřípadě provozovatel, pokud je k tomu vlastníkem zmocněn, takové připojení neumožní, dopustí se tak přestupku dle § 33 odst. 3 písm. a) zákona o vodovodech a kanalizacích a vystavuje se tak sankčnímu postihnu dle § 33 odst. 9 písm. c) do výše 100 000 Kč.

Odvolatel argumentuje tím, že provozovatel, který byl údajně odvolatelem zmocněn, vydal požadované souhlasné stanovisko, čímž byla splněna povinnost stanovená v ustanovení § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích a proto se již odvolatel nemohl dopustit žádného přestupku, když postupoval již nad rámec povinností daných zákonem. V rámci spisové dokumentace jsou k předmětným vodovodním přípojkám doložena stanoviska společnosti Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava, a.s. (dále jen SmVaK Ostrava a.s.) s označením „Stanovisko pro vydání územního souhlasu resp. územního rozhodnutí“, ve kterých je vyjádřen souhlas s napojením na vodovod „na základě pověření vlastníka tohoto zařízení, které bylo uděleno ve smlouvě č. 00297666/SNOP/KA/V/2018/D1 ve znění pozdějších předpisů“.

Ministerstvo zemědělství k výše uvedenému uvádí, že v první řadě bylo tedy nezbytné zjistit, zda byla na provozovatele převedena práva ve smyslu uvedeného ustanovení, tedy povinnost umožnit připojení na vodovod nebo kanalizaci tak, jak namítá odvolatel ve svých námítkách.

Vzhledem k tomu, že smlouva, na kterou se mj. odkazuje i provozovatel při vydání souhlasu s napojením např. ve svém stanovisku zn. 9773/V019508/2019/GE ze dne 5.8.2019 a která by prokazovala zmocnění dle § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích, nebyla součástí spisové dokumentace, bylo potřeba si ji v souladu s § 3 správního řádu vyžádat.

Ministerstvo zemědělství si za tímto účelem vyžádalo od provozovatele, kterým je SmVaK Ostrava a.s., Smlouvu o pachtu a provozování vodního díla č. 00297666/SONP/KA/V/2018, vč. dodatku č. 1 k této smlouvě č. 00297666/SONP/KA/V/2018/D1 (dále jen smlouva o provozování). Záležitosti týkající se pověření k udělování souhlasu či nesouhlasu s napojením jednotlivých nemovitostí na vodovody, které jsou předmětem smlouvy o provozování, jsou řešeny v ustanovení čl. V. odst. 2, resp. v čl. VI odst. 4 písm. e). V těchto bodech se uvádí, že „*Propachtovatel tímto postupuje na pachtýře právo stanovovat technické podmínky k napojování nových odběratelů na provozovaný majetek, včetně oprávnění rozhodovat o udělení či neudělení souhlasu k tomuto napojení*“, a dále „*Pachtýř je oprávněn stanovit podmínky pro napojení dalších odběratelů na propachtovaný vodovod, včetně rozhodování o udělení souhlasu nebo nesouhlasu s tímto napojením.*“ Propachtovatelem se rozumí Obec Těrlicko (odvolatel), pachtýřem pak provozovatel, tj. SmVaK Ostrava a.s.

Vzhledem k tomu, že účastníkem řízení o přestupku je sám odvolatel, kterému je však smlouva o provozování známa, neboť je jednou ze smluvních stran, nepostupovalo Ministerstvo zemědělství, s ohledem na ustanovení § 6 správního řádu, dle § 36 odst. 3 správního řádu.

Ministerstvo zemědělství na základě obsahu uvedeného v této smlouvě o provozování přisvědčilo odvolateli v tom, že převedl svá práva na provozovatele a pokud tento vydal souhlas s napojením, byla naplněna díkce ustanovení § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích, a to právě provozovatelem, který tento souhlas vydal na základě pověření vlastníka vodovodu - odvolatele. Pokud tedy bylo toto ustanovení naplněno, resp. nedošlo k jeho porušení, nemohla být ani naplněna skutková podstata přestupku dle § 33 odst. 3 písm. a) zákona o vodovodech a kanalizacích. V důsledku pak nemohl být odvolatel uznán vinným za spáchání tohoto přestupku a nemohla mu být uložena za tento přestupek pokuta.

V tomto případě, kdy odvolatel zmocnil provozovatele k rozhodování o možnosti napojení dle § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích, je stanovisko provozovatele, resp. souhlas, plnohodnotným podkladem pro schválení záměru, resp. pro vydání územního souhlasu dle § 96 odst. 3 písm. c) stavebního zákona. Ministerstvo zemědělství v souvislosti s tím nad rámec uvádí, že mu není zřejmé, na základě jakých skutečností došel Obecní úřad Těrlicko, jako příslušný stavební úřad k závěru, že podaná žádost o vydání územního souhlasu ke stavbě vodovodní přípojky nespĺňuje náležitosti dle § 96 odst. 3 stavebního zákona a vyzval žadatele k doložení souhlasu odvolatele s napojením vodovodní přípojky na vodovodní řad, přičemž měl k dispozici stanovisko provozovatele. Obdobně zmatečně pak vyznívá také *Ostatní stanovisko Obce Těrlicko - bod 2.*, které je součástí koordinovaného stanoviska č.j. 2028/2019/OTER/ŽpOh-2 ze dne 13.6.2019, ve kterém se uvádí, že *ve vztahu k majetku Obce Těrlicko jako vlastníka a správce sítě technické infrastruktury dle ust. § 38 odst. 1 a 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, dojde k dotčení sítě technické infrastruktury tj. vodovodního řadu ve vlastnictví Obce Těrlicko. Žadatel je povinen požádat o souhlas s napojením vodovodní přípojky na vodovodní řad Obec Těrlicko.*

Odvolatel i přes tuto skutečnost, jako vlastník vodovodu požadoval po podatelích předložení „Žádosti o vydání souhlasu vlastníka s napojením“ na předepsaném formuláři (tzv. „řádná“ žádost), jehož přílohou mělo být mj. i předmětné stanovisko provozovatele vodovodu. V souvislosti s touto žádostí požadoval odvolatel uzavření Smlouvy o finančním příspěvku a úhradu finančního příspěvku ve výši 60 000 Kč. Ministerstvo zemědělství pak přisvědčuje odvolateli v tom, že jeho úkony ve smyslu zde uvedeném jsou v takovém případě již nicotné a jako takové nezpůsobí škodlivý účinek, neboť na základě výše uvedené smlouvy o provozování je povinným dokladem dle § 96 odst. 3 písm. c) stavebního zákona stanovisko, resp. souhlas provozovatele, nikoli vlastníka veřejné infrastruktury, právě z důvodu převedení práv k vydávání souhlasu vlastníka s napojením či nenapojením na tuto infrastrukturu.

Ministerstvo zemědělství tedy přisvědčilo odvolateli tak, jak je uvedeno výše a s ohledem na tyto námitky a na skutečnosti, které byly zjištěny v odvolacím řízení, je třeba shrnout, že rozhodnutí Krajského úřadu bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, konkrétně s ust. § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích. Krajský úřad došel k nesprávnému závěru, když uznal, že odvolatel postupoval v rozporu s tímto ustanovením a tedy se dopustil přestupku dle § 33 odst. 3 písm. a) zákona o vodovodech a kanalizacích. Jak je zřejmé ze smlouvy

o provozování, odvolatel zmocnil provozovatele k povinnosti umožnit připojení na vodovod ve vlastnictví odvolatele. Pokud tedy provozovatel souhlasil s napojením, jednal v souladu s § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích. Odvolatel pak již nemohl ani naplnit toto ustanovení, ani jej porušit a nemohl se tedy dopustit přestupku dle § 33 odst. 3 písm. a) zákona o vodovodech a kanalizacích, za který mu byla v rozporu s tímto zákonem uložena pokuta. Požadavek odvolatele na vydání jeho souhlasu je již bezpředmětný, včetně souvisejících úkonů.

V ostatních bodech se však Ministerstvo zemědělství s námitkami odvolatele neztotožnilo a pro úplnost k nim uvádí následující.

Ministerstvo zemědělství je toho názoru, že pokud by vydání stanoviska pro územní řízení bylo podmíněno uzavřením smlouvy s následným zaplacením finančního příspěvku, nemohlo by se v žádném případě jednat o dobrovolný příspěvek či pouze o návrh na zaplacení tohoto příspěvku. Tomu by jednoznačně svědčily příspisy odvolatele, ve kterých se např. uvádí (cit.) *„Pokud budete chtít využívat služeb inženýrské sítě vodovodu na ulici Cílová, tak musíte uzavřít smlouvu o příspěvku na vybudování této inženýrské sítě“*, nebo *„V příloze Vaší žádosti není doložena uzavřená Smlouva o finančním příspěvku. Po dodání uzavřené smlouvy o finančním příspěvku, Vám bude vydán Souhlas s napojením na vodovodní řad.“* V neposlední řadě by podmíněnost souhlasu svědčil i výčet příloh žádosti o souhlas vlastníka s napojením, kde je jako jedna z příloh uvedena *„Smlouva o finančním příspěvku (uzavřená)“*.

Jak vychází u ustanovení § 37 odst. 1 správního řádu, podání se podle tohoto ustanovení posuzuje dle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Zákon o vodovodech a kanalizacích nijak nespécifikuje konkrétní podobu žádosti o souhlas vlastníka technické infrastruktury. Pro získání souhlasu k umožnění připojení na vodovodní infrastrukturu by tedy žadatelé nebyli povinni vyplňovat formulář žádosti, vytvořenou vlastníkem vodovodu pro vlastní potřebu, neboť taková povinnost není zákonem, který upravuje oblast vodovodů a kanalizací pro veřejnou potřebu, stanovena. Nadto zde Ministerstvo zemědělství odkazuje na skutečnosti, které jsou zřejmé ze spisu a které již popsal Krajský úřad ve svém odůvodnění a to, že s ohledem na trvajícím požadavek odvolatele podat „řádnou“ žádost o souhlas s připojením na vodovod na jím předepsaném formuláři, byla porovnána vyplněná žádost p. [redacted] podaná dne 12.8.2019 na formuláři rovněž vypracovaném odvolatelem s formulářem „řádné“ žádosti. Při porovnání těchto

žádostí je zřejmé, že tyto jsou obsahově identické a liší se pouze ve výčtu příloh. Výčet příloh požadovaných k „řádné“ žádosti je oproti podané žádosti rozšířen o uzavřenou smlouvu

o finančním příspěvku. Jak tedy již konstatoval Krajský úřad, ani další argument odvolatele o nemožnosti věcně se zabývat podanými žádostmi podatelů, neboť nebyly podány na „řádném“ formuláři, by nemohl obstát.

Ministerstvo zemědělství s ohledem na výše uvedené shrnuje, že pokud by již žadatelé požádali o souhlas vlastníka vodovodu s připojením (bez ohledu na „řádný“ formulář), nelze pro vydání souhlasu k umožnění tohoto napojení požadovat podání další žádosti ve stejné věci, tím spíše obsahově totožnou, kdy vlastník vodovodu nepožaduje doplnění např. technických či identifikačních údajů, ale pouze doplnění přílohy, kterou je uzavřená smlouva o finančním příspěvku. Jediné podmínky pro umožnění připojení jsou, dle § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích, kapacitní dostatečnost a technická proveditelnost. Tvzení odvolatele, že nijak nepodmiňuje svůj souhlas s napojením s tím, že pouze požaduje podání „řádné“ žádosti by nemohlo obstát, když zákon o vodovodech a kanalizacích žádý takový formulář nepožaduje a když součástí řádné žádosti je výše uváděná smlouva.

Stejně tak by bylo možné odmítnout argumenty, že napadené rozhodnutí je v části tří přestupků ve vztahu k žadatelům (p. [redacted], Pí. [redacted], p. [redacted] nepřezkoumatelné a neodůvodněné. Odvolatel poukazuje na to, že pokud dopisem ze dne 16.9.2019 sdělil, že setrvává na svém původním stanovisku (tedy na uzavření Smlouvy o finančním příspěvku) pouze žadatelům [redacted], kteří jako jediní písemně projevili negativní stanovisko s uzavřením této smlouvy, nelze pak jeho jednání vztahovat rovněž na další žadatele, kteří své negativní stanovisko k uzavření smlouvy o finančním příspěvku nesdělili, ani dle odvolatele nesplnili požadavek na vyplnění požadovaného „řádného“ formuláře. Jak již Ministerstvo zemědělství uvedlo, žadatelé nemají ze zákona povinnost podávat žádost o souhlas s napojením na veřejnou infrastrukturu na odvolatelem vytvořeném formuláři ani vyjadřovat své nesouhlasné stanovisko s uzavřením smlouvy o finančním příspěvku, neboť samotná podmíněnost souhlasu vlastníka infrastruktury s uzavřením této smlouvy by již naplňovala skutkovou podstatu přestupku dle zákona.

Nelze tedy souhlasit s odvolatelem v tom, že Krajský úřad dovozuje vinu odvolatele právě z přípisů [redacted] a tyto závěry vztahuje i na další podatele. Krajský úřad pouze odkazem na dopis odvolatele ze dne 16.9.2019 adresovaný [redacted] po jejich vyjádření negativního stanoviska uzavřít smlouvu o finančním příspěvku, odmítl námítky podané v rámci řízení, ve kterých odvolatel tvrdil, že v případě, kdy by žadatelé doložili řádnou žádost na požadovaném formuláři a současně sdělili, že nemají zájem předmětnou smlouvu uzavřít, či by ji jako nepodepsanou přílohu zaslali zpět, pak by odvolatel postupoval dále ve věci. Dle odvolatele musí být zřejmé, jaké je stanovisko jednotlivých podatelů k otázce uzavření Smlouvy o finančním příspěvku, který je dle zákona a judikatury soudů oprávněn žádat, aby mohl případně činit návazné právní kroky. Krajský úřad tato tvrzení vyvrátil právě s upozorněním na vyjádření negativního stanoviska [redacted], na které odvolatel reagoval s tím, že trvá na svém původním stanovisku. S takovým postupem Ministerstvo zemědělství souhlasí, neboť právě tento případ vyvrací tvrzení odvolatele výše uvedené. Přesto však Ministerstvo zemědělství opakovaně uvádí, že skutková podstata přestupku by byla naplněna již před vyjádřením negativního stanoviska žadatelů s uzavřením smlouvy a není tedy podstatné, že další žadatelé své negativní stanovisko s uzavřením smlouvy nesdělili.

Námítky odvolatele v části týkající se naplnění ustanovení § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích provozovatelem a tvrzení Krajského úřadu, že odvolatel není oprávněn hodnotit kapacitu a technické možnosti, neboť k tomu zmocnil provozovatele, považuje Ministerstvo zemědělství za zmatečné a vytržené z kontextu. Ministerstvo zemědělství po

přezkoumání napadeného rozhodnutí sděluje, že je evidentní, že Krajský úřad tak reagoval na námitku odvolatele, který údajně nemohl adekvátně posoudit, zda kapacitní a technické možnosti vodovodu požadovaná připojení umožňují. Ministerstvo zemědělství je téhož názoru, že námitky odvolatele o nemožnosti posoudit kapacitu a technické možnosti nemohou obstát v případě, kdy je provozovatelem vydáno souhlasné stanovisko s připojením obsahující potřebné kapacitní a technické údaje a odvolatel právě hodnocení kapacitních a technických možností, včetně rozhodování o udělení či neudělení souhlasu s připojením převedl smluvně na provozovatele.

K tvrzení, že odvolateli není zřejmé, jaké závěry ze zasedání zastupitelstva Obce ze dne 20.2.2019 Krajský úřad pro prokázání viny odvolatele vyvozuje, Ministerstvo zemědělství sděluje, že tento dokument Krajský úřad uvedl v rámci výčtu podkladů řízení, kdy správní orgán je dle § 3 povinen postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. K tomuto je třeba opatřit si nezbytné podklady. Na základě Krajským úřadem uvedených podkladů Krajský úřad přestupkové řízení zahájil, avšak závěr o vině odvolatele učinil na základě posouzení všech důkazů obsažených v související spisové dokumentaci. Ministerstvo zemědělství shrnuje, že v napadeném rozhodnutí je jednoznačně určeno, jakého přestupku se odvolatel měl dopustit a z jakých důvodů. Nelze tak souhlasit s odvolatelem, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a že není zřejmé, čeho se měl odvolatel dopustit. Pro úplnost je třeba uvést, že na převedení práv na provozovatele upozornil odvolatel až v rámci odvolacích námitek. Napadené rozhodnutí je však založeno na nedostatečně vyhodnocené skutečnosti, že vlastníkem vodovodu, tedy odvolatel byl oprávněn vydat souhlas s napojením dle § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích.

Ministerstvo zemědělství po prostudování spisové dokumentace a s ohledem na výše uvedené posoudilo, že odvolání je důvodné a že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

POUČENÍ ÚČASTNÍKŮ

Podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

„Otisk úředního razítka“

Ing. Daniel Pokorný, v.r.

ředitel odboru státní správy ve vodním
hospodářství a správy povodí

Rozdělovník:

obec Těrlicko, Májová 474/16, 735 42 Těrlicko, IČ 00297666

- Zastoupená JUDr. Sylvou Totkovou Kolderovou, Pavlovova 8, 736 01 Havířov, IDDS: mpyf4qf

Na vědomí:

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, IDDS: 8x6bxsd